

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/106/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723201802
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6723201802.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu – sudcov - JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Petra Straku, v právnej veci navrhovateľa: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX E., štátny občan SR, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Katarína Kollárová, advokátka, so sídlom Tehelná 189, 960 01 Zvolen, IČO: 42 395 585, proti manželke: F. C., G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. I. J. XXX/X, XXX XX H., t. č. bytom K. L. XXXX/X, XXX XX H., štátna občianka SR, zastúpenej splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Martina Slosiariková, s. r. o., IČO: 54 830 591, so sídlom Topoľová 33, 974 01 Banská Bystrica za účasti maloletého dieťaťa: M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, ako kolízny opatrovník, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 10P/117/2023-112 zo dňa 19. júna 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje vo výroku IV. a VIII..

Výroky I., II., III., V., VI. a VII. zostávajú nedotknuté.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen, ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) rozsudkom, č.k. 10P/117/2023-112 zo dňa 19. júna 2023 rozhodol tak, že manželstvo účastníkov rozviedol (výrok I.). Maloletú M. C., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky (výrok II.). Obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, v bežných veciach (výrok III.). Otec je povinný prispievať na výživu maloletej M. mesačne sumou 1.000,- Eur a to tak, že bežné výživné vo výške 600,- Eur splatné na mesiac dopredu je otec povinný poukazovať na účet matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci, na ktorý sa výživné poskytuje a výživné určené na tvorbu úspor vo výške 400,- Eur splatné na mesiac dopredu je otec povinný poukazovať na osobitný účet maloletej M. C., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je v jej prospech povinná zriadiť matka, vždy do 15-teho dňa v mesiaci, na ktorý sa výživné poskytuje, všetko počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletej je potrebný súhlas súdu (výrok IV.). Otec maloletej je oprávnený stýkať sa s maloletou M. v sobotu v každom kalendárnom týždni v čase o 18.00 hod. SEČ v trvaní 15 minút prostriedkami elektronickej komunikácie určenými na prenos obrazu i zvuku s tým, že matka je povinná maloletú M. v určenom čase riadne pripraviť na styk s otcom realizovaný prostriedkami elektronickej komunikácie určenými na prenos obrazu i zvuku (výrok V.). Otec maloletej A. B. C., nar. XX.XX.XXXX je oprávnený stýkať sa s maloletou M. C., nar. XX.XX.XXXX v nedeľu v každom kalendárnom týždni v čase o 18.00 hod. SEČ v trvaní 15 minút prostriedkami elektronickej komunikácie určenými na prenos obrazu i zvuku s tým, že matka je povinná maloletú M. v určenom čase riadne pripraviť na styk s otcom realizovaný

prostriedkami elektronickej komunikácie určenými na prenos obrazu i zvuku (výrok VI.). Matka maloletej je povinná písomne informovať zaslaním správy na e-mailovú adresu: XXXXXXXXXXX@XXXXX.XXX, otca maloletej o zdravotnom stave maloletej M., jej záujmoch a o všetkých ďalších podstatných skutočnostiach týkajúcich sa maloletej M., a to vždy k poslednému dňu toho - ktorého kalendárneho mesiaca (výrok VII.). Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VIII.). Okresný súd odôvodnil svoj rozsudok tým, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené a manželstvo neplní účel. Od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Uvedené vyplýva z toho, že účastníci nežijú v spoločnej domácnosti, nielen z dôvodu účasti manžela na dlhodobej zahraničnej pracovnej sťaži v súvislosti s tým, že je profesionálnym vojakom - letcom, avšak aj pokiaľ sa vrátil na dovolenku, od 16. apríla 2023 neobývajú už spoločnú domácnosť. Spolužitie manželov je iba formálne, navrhovateľ absolútne vylúčil možnosť obnovenia spolužitia, a to ani za príspevnia odbornej pomoci. Manželka navrhovateľa nesúhlasila s návrhom na rozvod, s poukazom, že dôvody rozvratu uvádzané manželom nie sú pravdivé, problémy majú a sú aj dlhodobého charakteru, je potrebné, aby sa manžel liečil z údajných jeho závislostí na nikotíne a alkohole. Príčinu rozvratu manželstva videl súd najmä v rozdielnosti pováh manželov. Neboli schopní vzájomné problémy riešiť formou kompromisov, čo napokon viedlo k ich úplnému vzájomnému odcudzeniu a rozvrat ich vzťahu dovŕšil odchod manželky spolu s maloletou dcérou zo spoločnej domácnosti, ku ktorému malo dôjsť na žiadosť navrhovateľa. Tvrdenie manželky o príčine rozvratu manželstva a závislosti navrhovateľa na nikotíne, resp. alkohole, neboli preukázané, keďže ich navrhovateľ vylučoval a zo služobnej charakteristiky navrhovateľa v pozícii profesionálneho vojaka súd nezistil, že by na jeho strane došlo k akýmkoľvek disciplinárnym pochybeniam, pričom podľa názoru súdu bolo vysoko pravdepodobné, že navrhovateľ vzhľadom na jeho pracovnú pozíciu - pilot stíhačiek je aj v rámci plnenia služobných povinností podrobovaný pravidelne testom na prítomnosť takýchto látok. Dôvody manželky navrhovateľa na zotrvanie v manželskom zväzku súd považoval za nepresvedčivé. Maloleté dieťa zveril do starostlivosti matky, ako navrhoval aj otec a kolízny opatrovník, pričom neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloletú. Obaja rodičia súhlasili, aby boli oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Úpravou styku otca s maloletou, upravil v zmysle návrhu otca vzhľadom na jeho výkon práce v zahraničí, ktorý by mal trvať až do marca 2024, t. j. bolo potrebné upraviť styk aspoň prostriedkami elektronickej komunikácie určenými na prenos obrazu i zvuku tak, aby bol zachovaný aspoň minimálny vzájomný kontakt medzi otcom maloletej a maloletou, keď vzhľadom na vek dieťaťa upravil tento styk 2x v týždni v trvaní po 15 min. Zároveň vyhovel návrhu navrhovateľa zaviazat matku písomne formou e-mailových správ ho informovať o zdravotnom stave maloletej M., resp. o jej záujmoch a všetkých podstatných skutočnostiach, ktoré sa jej týkajú, a to s frekvenciou 1x mesačne, keďže nemal pochybnosti o tom, že komunikácia medzi účastníkmi je komplikovaná a obmedzená a nie je možné predpokladať, že matka maloletej bude otcovi informácie poskytovať dobrovoľne. Zároveň prihliadol na to, že otec sa dlhodobo z pracovných dôvodov nachádza v USA, kedy má obmedzený prístup k informáciám, ktoré by mohol získavať priamo od ošetrojúcich lekárov maloletej, ale aj o jej ďalších aktivitách, ktoré sa jej týkajú, a to vzhľadom na časový posun medzi Slovenskom a USA. Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť, okresný súd vychádzal z toho, že výdavky týkajúce sa maloletej, tak ako boli uvedené matkou maloletej na pojednávaní, považoval okresný súd za nadhodnotené a neadekvátne veku a potrebám maloletej. Okresný súd ustálil výdavky na maloletú v priemere mesačne na sumu 660,- Eur, ktoré pozostávajú z mesačných výdavkov na stravu 120,- Eur, kedy súd krátil sumu tvrdenú matkou vo výške 350,- Eur mesačne, keďže maloletá je vo veku 10 mesiacov, matka udávala, že ju cca 7x denne kojí. Pokiaľ aj súd pripustil, že matka nakupuje pre maloletú potraviny v bio kvalite, vzhľadom na množstvo, ktoré môže maloletá spotrebovať, mal za to, že takáto suma je nereálna, výdavky na oblečenie a obuv 50,- Eur, kedy okresný súd krátil sumu oproti výdavkom uvádzaným matkou vo výške 300,- Eur mesačne, keďže matka síce predložila bločky za nákup oblečenia a obuvi približne za obdobie jedného mesiaca vo výške 200,- Eur s tým, že tvrdila, že jedná sa o letné obdobie a v zime budú tieto sumy ešte vyššie, čo spriemerovala na predmetných 300,- Eur, avšak súd vzhľadom na vek dieťaťa to nepovažoval za reálne možné v tom zmysle, že keď matka nakúpila veci na oblečenie v priebehu 1 mesiaca, neznamená to, že opätovne v ďalšom mesiaci v takom istom rozsahu budú výdavky na maloletú vynakladané, aj keď súd prihliadol na to, že maloletá rastie a priebežne je vzhľadom na veľkosť odevov potrebné toto obmieňať, avšak nie v matkou tvrdenom rozsahu), hygienické potreby a kozmetické prípravky 60,- Eur, keď súd vychádzal zo všeobecne dostupných informácií na internete, že mesačné balenie plienok značky Pampers Premium care je možné zakúpiť za cca 42,- Eur, čo je najväčšia položka v tomto type výdavkov (matka opätovne uvádzala výdavky na hygienu a kozmetiku dieťaťa minimálne 250,- Eur, čo okresný súd nepovažoval za reálne, kedy je aj otázne po stránke ekonomickej i ekologickej vynakladanie prostriedkov napr. na vlhčené obrúsky mesačne cca 40,- Eur, resp. na jednorázové podložky vo výške cca 58,- Eur). Ďalej

okresný súd do výdavkov zahrnul výdavky na zdravotnú starostlivosť 30,- Eur (doplátky za lieky pri bežných chorobách, vitamíny a pod.), detské plávanie 130,- Eur (pri absolvovaní všetkých tréningov 2x týždenne, t.j. 8x mesačne), 100,- Eur fyzioterapia - cvičenie Vojtovou metódou v rozsahu 1x týždenne, t.j. 4x mesačne, výdavky na hračky, knihy, športové potreby (napr. odrážadlo, sánky atď.) 60,- Eur, čo súd považuje za nevyhnutné výdavky za účelom zabezpečenia riadneho duševného i psychomotorického vývinu maloletého dieťaťa, výdavky na výbavu pre dieťa (napr. detská autosedačka, detský nosič a pod.) 50,- Eur, kedy okresný súd krátil výdavky uvádzané matkou na tieto výdavky v celkovej sume 250,- Eur mesačne, čo považoval za nadhodnotenú vzhľadom na to, že jednotlivé položky matka nezakupuje opakovane každý mesiac a matka tvrdila, že jej otec neumožnil z jeho bytu, v ktorom spoločne bývali zobrať si vybavenie pre maloletú, existovali právne inštitúty, ktoré mohla využiť bez toho, aby musela zakupovať celú výbavu nanovo, ďalej sa jednalo o výdavky na cestovné a výlety s maloletou vrátane poplatkov za vstupy pre maloletú na jednotlivé atrakcie 60,- Eur. Pokiaľ matka maloletej uvádzala cestovné vo výške 180,- Eur mesačne a 20,- Eur za vstupy do herní, to je spolu 200,- Eur, opätovne súd mal za to, že je to neprimerane vysoký výdavok aj v prípade, pokiaľ akceptoval cesty do Banskej Bystrice v počte 12x mesačne na plávanie a rehabilitácie vo výške cca 40,- Eur mesačne, tak boli tieto výdavky, s poukazom na počet km, spotrebu a cenu PHM na 1 liter a zvyšná suma predstavuje výdavky na ďalšie voľno časové aktivity s tým, že vzhľadom na vek maloletej a absolvovanie plávania a rehabilitácií 3x týždenne podľa názoru súdu nezostáva taký veľký časový priestor na tieto aktivity v rozsahu tvrdenom matkou. Pokiaľ matka do výdavkov maloletej rozpočítala aj platby poisťovní za motorové vozidlo, resp. jeho prípadné opravy a servisné prehliadky, okresný súd bol toho názoru, že sa nejedná o priamy výdavok na maloletú a tieto by boli vynakladané bez ohľadu na to, či by bolo toto motorové vozidlo využívané pre maloletú, avšak súd prihliadol k tomu, že matka aj takouto formou vecných plnení prispieva na maloletú, čo následne súd zohľadnil pri pomere výšky vyživovacej povinnosti oboch rodičov. Výdavky maloletej okresný súd vyhodnocoval v súvislosti s tým, že výživné má zabezpečovať obstarávanie všetkých životných potrieb dieťaťa, teda nielen hmotných potrieb typu strava a ošatenie, ale má zahŕňať aj výdavky na všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa, čiže náklady na vzdelanie, zmysluplné trávenie voľného času a v neposlednom rade sa prihliada aj na zdravotný stav dieťaťa. Pokiaľ teda súd ustálil výšku priemerných mesačných výdavkov týkajúcich sa maloletej na sumu 660,- Eur, súd od tejto sumy odpočítal sumu prídavkov na dieťa, v dôsledku čoho zostala suma 600,- Eur, ktoré by z titulu výdavkov na maloletú mali uhrádzať jeho rodičia. Na základe toho súd zaviazal otca maloletej prispievať na jej výživu celkovo sumou 1 000,- Eur, z čoho suma 400,- Eur pripadá na výživné formou tvorby úspor, keď okresný súd bol toho názoru, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na jeho výživu takou finančnou sumou, keďže čistý príjem otca v súčasnosti v priemere dosahuje sumu 5 000,- Eur, čo znamená, že po uhradení výživného otcovi maloletej na úhradu všetkých ďalších jeho životných potrieb suma cca 4 000,- Eur, čo je dostatočná suma, z ktorej je otec schopný vytvárať si úspory tiež pre seba do budúcnosti v prípade, ak by sa jeho príjem z akýchkoľvek dôvodov znížil. Pokiaľ otec argumentoval možným znížením jeho príjmu budúci rok po návrate z USA, súd na to neprihliadal, nakoľko rozhodoval o stave v čase jeho vyhlásenia. Zároveň mal za to, že takto určená výška výživného predstavuje cca 20% z príjmu otca maloletej a do budúcnosti je tu priestor na možné zmeny tohto súdneho rozhodnutia. Pokiaľ otec navrhoval výživné v nižšej výške, súd tento jeho návrh prekročil, keďže sa jedná o konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktoré je možné začať i bez návrhu a nebol týmto návrhom viazaný. Čo sa týka výšky určeného výživného na tvorbu úspor, okresný súd prihliadol aj k rizikosti povolania otca, ktoré vykonáva a ktoré presahuje bežnú mieru rizika u väčšiny populácie, v dôsledku čoho je potrebné túto skutočnosť vo vzťahu k maloletej zohľadniť aj takýmto spôsobom. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletej okresný súd nemohol opomenúť ustanovenie Zákona o rodine, v zmysle ktorého prihliada aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará, keď nateraz táto skutočnosť svedčila v prospech matky, ktorá si plní vyživovaciu povinnosť takouto formou, ako i formou zabezpečovania vecných plnení, bývania pre maloletú, poskytovaním osobného motorového vozidla na dopravu a podobne. Súd zároveň prihliadal na pomer výšky príjmu oboch rodičov, keď v čase rozhodovania existoval značný nepomer ich príjmov, s poukazom práve na to, že matka zabezpečuje celodennú osobnú starostlivosť o maloletú vo veku 10 mesiacov a teda nemá možnosť zvýšiť si svoj príjem iným spôsobom. Pokiaľ matka žiadala otcovi určiť povinnosť uzatvoriť s jej rodičmi nájomnú zmluvu na časť nehnuteľnosti – rodinného domu jej rodičov, kde v súčasnosti býva s maloletou dcérou, resp. určil mu povinnosť poskytnúť jej primeraný náhradný byt a tento v plnej miere financovať, okresný súd uviedol, že sa nejedná o nároky, ktoré by mohli byť prejednávané v rámci konania o rozvod manželstva a s tým, že existujú právne inštitúty, ktoré obdobné otázky riešia, avšak nie v konaní o rozvod manželstva. Okresný súd podložil svoje rozhodnutie o ust. § 23, § 24, § 25, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 3, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 24 ods. 6 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“),

§ 100, § 23 ods. 2 a § 40 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). O trovách konania súd rozhodol podľa § 52, § 57 a § 58 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže nezistil dôvody pre iné rozhodnutie o trovách konania a prejednávanej veci.

2. Proti rozsudku podala odvolanie dňa 02.08.2023 matka do výroku o výške vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, t. j. do výroku IV., a to podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Poukázala na to, že otec sa o výdavky na maloleté dieťa od narodenia nezaujímal, neprispieval, hoci matka nemala žiadny príjem. Otec od narodenia dieťaťa žiadne výdavky na maloleté dieťa nenamietal. Nenamietal ani dôvodnosť ich vynaloženia. V čase rozhodovania matkin príjem pozostáva z rodičovského príspevku a vek dieťaťa jej zatiaľ nedovoľuje venovať sa aj zamestnaniu. Otcov príjem zo zamestnania za rok 2023 bol 5.200,- eur, zároveň poberal daňový bonus 140,- eur mesačne, t. j. dokopy 5.340,- eur. Tento nepoužil na potreby maloletého dieťaťa, ani jeho matky, za tým účelom na vlastnú potrebu. Pokiaľ išlo o výdavky dieťaťa, tieto neboli otcom v priebehu konania namietané. Napriek tomu súd pristúpil ku kráteniu, nakoľko mal za to, že neboli účelne vynaložené. Súd k tomu pristúpil bez náležitého objasnenia skutkového stavu a tieto vyhodnotil v neprospech dieťaťa. Pokiaľ išlo o posúdenie výdavkov na stravu 120,- eur, hoci bola preukázaná bločkami, i keď matka dieťa kojí, nejedná sa o kojenie, ktorým by bola dieťaťu nahrádzaná celodenná strava. Dieťaťu zakupuje príkrmy, kedy tri príkrmy denne stoja 3 x 30 dní, t. j. 90 príkrmov mesačne. Malý 120 g príkrm stojí 2,- eurá a ovocný alebo večerná kaša 1,20 eur. Dieťa v danom veku zje na posedenie dva takéto ovocné či zeleninovo-mäsové príkrmy a večernú kašu len jednu pri priemernej cene príkrmu 1,60 eur/1 ks, cena väčších príkrmov sa pohybuje cca 2,50 eur za 1 ks. Mesačná spotreba 90 ks mesačný výdavkov na maloleté dieťa je 144,- eur, čo je diametrálne odlišná výška stanovená súdom. Ďalej sú uvedenou sumou pokryté výdavky na príkrmy podávané na desiatu a večeru, alternatívne na desiatu a čas obeda. V danej sume nie sú pokryté raňajky, olovrant a obed alebo varená večerná kaša. Matka dieťaťu zabezpečuje varenú stravu, mliečne výrobky a čerstvé ovocie a zeleninu, všetko v bio či eko kvalite. Dieťaťu sa zakupujú aj rôzne chrumky, piškóty a pečivo. Matkou uvádzaná suma 350,- eur je teda dôvodná. Pokiaľ i oblečenie a obuv, toto nezodpovedá skutočným potrebám dieťaťa, keďže dieťa za prvý rok vyrastie o cca 25 cm. Dieťaťu je potrebné zakupovať každý mesiac nové oblečenie len z dôvodu rastu, keďže podlieha oblečeniu rýchlemu opotrebeniu a ničeniu, či už je to z hygienických dôvodov, kedy si dieťa oblečenie zašpiní, že nie je ho možné po vypratí použiť. Dieťa vo veku 11 mesiacov je potrebné niekoľkokrát denne prezliecť, t. j. nie ako u dospelého jedinca. Dieťa musí byť pripravené do rôzneho počasia a teploty, loží po štyroch, oblečenie a obuv zoderie. Suma stanovená súdom 50,- eur je viac ako nepostačujúca, keďže len plavky so šiltovkou stáli 39,- Eur a samotné topánky 38,90 Eur. Len výdavky na tieto kusy oblečenia stáli 77,90 eur a nepredstavujú oblečenie potrebné pre dieťa na celý mesiac. Z predložených bločkov nevyplýva, že by matka zakupovala oblečenie alebo obuv predražených alebo luxusných značiek a v neadekvátnom množstve. Pokiaľ ide o výdavky na hygienické a kozmetické prípravky, súd relevantne krátenie nezdôvodnil, nebral do úvahy, že denná spotreba plienok je 8 plienok, 8 x 30 dní je 240 plienok mesačne, pričom jedna plienka Pampers premium care pants stojí 0,28 eur, t. j. 240 x 0,28 eur = 67,20 eur mesačne. Matka bola detským gynekológom poučená o nutnosti dodržiavať prísnu hygienu na predchádzanie gynekologickým problémom, aby tiež dieťa nevykonávalo potrebu iba do plienok, ale i bez nich, napríklad na prebaľovacie podložky. Bez plienky na jednorazové podložky sú spojené zvýšené výdavky a mesačná spotreba prebaľovacích podložiek približne 4 ks denne, t. j. 120 ks mesačne, predstavuje 0,45 eur za ks, činí výdavok 54,- eur. Okrem toho sú podložky využívané pri prebaľovaní dieťaťa, či už doma alebo mimo domácnosti. Pokiaľ sú teda potreby dieťaťa na hygienu zvýšené, akýkoľvek ekologický aspekt ide bokom. Súd vôbec nebral do úvahy aj ostatné hygienické náklady na sprchové gély, šampóny, ústnu hygienu, pracie prostriedky, aviváže, odstraňovače nečistôt na oblečenie, krémy na plienkovú starostlivosť, vatové tyčinky, tampóny, krémy, na podložku pri kúpaní, či opaľovacie krémy, vreckovky, mydlo na ruky a podobne. Pokiaľ išlo o výdavky na hračky, knihy a výbavy, súd krátil tieto výdavky a odkázanie matky na využitie iných inštitútov na vrátenie vecí sa míňa kontextu s vynaloženými výdavkami, keďže v domácnosti otca zostali len veci pre dieťa, ktoré priniesla stará matka z otcovej strany, kedy sa jednalo o veci po jej synovcovi, prípadne po otcovi dieťaťa, ktorý má v súčasnosti 13 rokov a všetky tieto opotrebované a chlapčenské veci matka ponechala v byte otca alebo vrátila otcovi na vyžiadanie (postieľka, hračky). Žiadna výbava dieťaťu sa nekupovala opakovane. Matka špecifikovala výdavky pre dieťa na zaobstaranie výbavy v sume 258,80 eur mesačne, kde v týchto výdavkoch nie sú ani zahrnuté také potreby, ktoré by predstavovali nadštandardné výdavky, keďže matka bola z dôvodu správania sa otca nútená zakúpiť kočík, autosedačku, detskú pestúňku a iné potreby. Z odôvodnenia nebolo jasné, ktoré položky súd považoval za nepotrebné, preto je rozhodnutie súdu v tejto časti nezrozumiteľné. Do výdavkov na hračky,

knihy v celkovej sume 250 eur matka zahrnula kocky, gumičky, hračky - opica, valec, pieskovisko, loptička, ktoré slúžia na rozvíjanie zdravého psychomotorického vývoja dieťaťa. V priebehu vývoja sa dieťaťu zakupovali aj rôzne stimulačné hračky a knižky. Postupne pribudnú aj výdavky na športové potreby. Pokiaľ sa týkalo cestovné v sume 180 eur ako aj 20 eur ako vstupné do herní, súd polemizoval, či dieťaťu ostáva časový priestor na vykonávanie aktivít, keďže navštevuje kurz detského plávania a fyzioterapiu. Keďže týždeň má 7 dní, uvádzané plávanie a fyzioterapiu dieťa absolvuje v 3 dňoch, stále mu ostávajú 4 dni na aktivity - herne, návštevy ZOO. Tieto výdavky nie sú nadhodnotené. Otec nepreukázal, že by sa od narodenia dieťaťa podieľal na krytí výdavkov maloletých detí akoukoľvek sumou, a neposkytoval matke žiadne plnenia. V dôsledku súdneho konania matke uhradil späťne sumu 1.600 eur, ktoré podľa neho malo predstavovať adekvátne výživné v sume 200 eur, resp. 150 eur za mesiac. Súd sa nevysporiadal s tým, že otec poberá od narodenia dieťaťa daňový bonus, ktorý využil pre vlastné potreby a nie potreby dieťaťa. Za celé obdobie otec využíval svoj zárobok len na krytie svojich osobných potrieb. Znášanie výdavkov od narodenia dieťaťa, keďže súd priznal výživné len do mája 2023, bolo výlučne na strane matky. Časové obdobie od narodenia dieťaťa do mája 2023, za ktoré otec matke späťne vyplatil 1.600 eur, nezodpovedá výške stanovenému výživnému. Matka vytýkala súdu, že nevenoval pozornosť prevereniu výdavkov povinného rodiča. Vyhol sa aj skúmaniu majetkových pomerov, t. j. či je otec vlastníkom nehnuteľností, akých nehnuteľností, či je vlastníkom huteľných vecí vyššej hodnoty ako napríklad motorového vozidla. Taktiež neboli preverené zostatky na bankových účtoch, či je otec vlastníkom vkladných knižiek, podielových fondov, prípadne, či nemá výnosy z iných obdobných foriem majetku, či sporení. Otec svoje výdavky netvrdil a ani nepreukazoval. I napriek tomu, že matka avizovala, že otcovi zamestnávateľ prepláca v USA bývanie vrátane energií ako aj odevné, súd na to neprihliadal a nevysporiadal sa s tým. Je nepochybné, že z čistého príjmu otca príjem zo zamestnania za rok 2023 vo výške 5.200 eur, daňového bonusu 540 eur mesačne, by mu dosť ostávalo na uspokojenie jeho životných potrieb a výživného. V možnostiach otca je prispievať mesačne výživným 1.650 eur mesačne, takže otcovi zostane suma 3.690 eur, ktorá pokryje nielen otcove základné životné potreby, ale aj iné aktivity a možnosť si odkladať si na tvorbu vlastných úspor. Pokiaľ išlo o tvorbu úspor nie je možné v súlade so záujmom považovať rozdiely určeného výživného, kde suma 400 eur ide na tvorbu úspor. Absentuje bližšie úvahy súdu, mechanizmy rozdelenia celej sumy, časť výživného 600 eur nezodpovedá potrebám dieťaťa a týmito nie sú pokryté. V dôsledku nerozvedenia úvah súdu, ktoré viedli k meritorným zisteniam, vykazuje napadnutý rozsudok vady a predstavuje situáciu, keď súd náležitým spôsobom v celom súhrne posudzované skutočnosti nezhodnotil. Matka predložila súdu kópie z internetovej stránky N., kde sú uvedené jedlá pre maloleté deti, lekárske potvrdenie z Nemocnice AGEL Zvolen a.s. od O. M. C..

3. Otec sa vyjadril k odvolaniu matky prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne dňa 23.08.2023, kde uviedol, že žiada, aby odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku IV. Tento považoval za vecne správny, zákonný, spravodlivý, súladný s aktuálnou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a v odôvodnení sa vysporiadal so všetkými podstatnými a rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Z obsahu je zrejmé, že vzal do úvahy osobné, zárobkové a majetkové pomery rodičov, ich schopnosti a možnosti a na strane druhej odôvodnené potreby maloletej M.. Pokiaľ matka tvrdila, že výdavky na maloletú M. sú údajne v celkovej výške 1.580 eur, otec považoval tieto výdavky za nadhodnotenú a neadekvátne veku a potrebám maloletej. Takéto výdavky nie sú zďaleka úplne štandardnými výdavkami detí vo veku maloletej M., ani štandardom väčšiny dospelaj populácie obyvateľov Slovenska. Maloletá M. má 12 mesiacov, je podľa tvrdení matky 7x denne kojenná, zdravá, nie je potrebné vynakladať žiadne zvýšené výdavky so zdravotným stavom ani so stravovaním, žiadne nadpriemerné výdavky súvisiace so záujmovou činnosťou, a preto výdavky špecifikované matkou, nemožno považovať za odôvodnené. Suma 600 eur výživné plne pokrýva všetky odôvodnené náklady a zabezpečuje aj fakticky nadpriemer jej životnej úrovne, pričom toto výživné z významnej časti nepriamo uspokojuje aj potreby matky. Pri tejto úvahe otec vychádzal z faktu, že minimálna mesačná mzda v národnom hospodárstve počnúc 01.01.2023 je stanovená na sumu 700 eur a je to suma, ktorú poberá 5% populácie, pričom z tejto sumy sa zabezpečujú viacčlenné rodiny uspokojením všetkých svojich potrieb, pričom na zabezpečenie potrieb 12-mesačnej dcéry sú k dispozícii finančné prostriedky v celkovej výške 1.000 eur a z toho 600 eur na bežné výživné. Otec poukázal aj na štatistiky uskutočnené obchodnými spoločnosťami Home Credit Carboard Center za účelom zistenia, koľko nás stojí dieťa, kde bolo uvedené, že prvé 2 roky života dieťaťa predstavujú sumu cca 4.000 eur, t. j. 166 Eur mesačne, kde boli zahrnuté výdavky na zabezpečenie bežných potrieb dieťaťa, výdavky na umelú výživu, plienky,

detskú kozmetiku, oblečenie, lekársku starostlivosť, či hračky, ale aj výdavky na kúpu základných jednorazových potrieb na kŕmenie novorodenca. Otec si je ale vedomý, že dieťa má právo zdieľať životnú úroveň rodičov, avšak ani určenie výživného na spotrebné náklady dieťaťa nie je bezhraničné. V zmysle zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) je zmyslom a účelom výživného uspokojiť odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a za súčasného právneho stavu nie je možné priznať spotrebné bežné výživné vo vyššej miere, ako sú preukázané odôvodnené náklady na dieťa, a to ani v prípade, ak by to pomery povinného rodiča dovoľovali. Právo na životnú úroveň rodiča neznamena, že dieťa má disponovať rovnakým množstvom finančných prostriedkov ako rodič, ktorý má nadštandardné príjmy. Účelom výživného je naučiť aj dieťa si vážiť peniaze, hospodáriť s nimi, čo predstavuje súčasť výchovy rodiča, ktorého ho štát nesmie zbaviť. Na základe uvedeného mal za to, že stanovené výživné zohľadňuje životnú úroveň otca. Matka prezentuje názor, že náklady na stravu maloletej M. sú 350 Eur mesačne a predložila zoznam produktov detských príkrmov uvedených na stránke N.. Pokiaľ matka tvrdí, že dieťa spotrebuje príkrmy v množstve až 600 gramov denne, t. j. 5x 120g príkrmu, otec mal za to, že takéto množstvo nie je dcéra objektívne schopná spotrebovať, rovnako ako uviedol súd prvej inštancie. Maloletá je podľa tvrdení matky 7x denne kojená, podáva jej aj varenú stravu, ovocie, zeleninu, mliečne výrobky. Matkou tvrdené množstvá jedla sú nereálne, čo potvrdzujú aj jej zásady zdravej výživy, keď denné množstvo potravy pre dieťa je cca 1000 gramov, z toho 500 ml mliečna strava, materské alebo umelé mlieko (otec odkázal na stránku N.). Pokiaľ ide o výdavky na drogériu a oblečenie nejedná sa o výdavky, ktoré je nevyhnutné nakupovať každý mesiac. Prebaľovacia podložka vydrží aj niekoľko dní či týždeň a zakúpi sa iba v prípade, ak ju dieťa náhodne zašpiní. Oblečenie taktiež nie je potrebné zakupovať každý mesiac, nakoľko z hľadiska na uvedenú tvrdenú sumu matkou 300 mesačne, by bolo potrebné každý mesiac zakúpiť také množstvo oblečenia, ktoré by dieťa nestihlo vynosiť. Ani drogériové veci ako sprchový gél, šampón, pracie prostriedky a odstraňovač nečistôt nepredstavujú výdavky, ktoré maloleté dieťa spotrebuje pravidelne každý mesiac. Neúčelne vynaložené finančné prostriedky sú výdavky na zakupovanie hračiek v sume 250 Eur mesačne. Z pohľadu budovania zdravej morálky by sa matka mala viac sústrediť na kvalitu, než na kvantitu hračiek a nenakupovať hračky neúčelne každý mesiac. Uvedené platí o to viac, že aj ostatní rodinní príslušníci ako aj otec zakupovali maloletej hračky a iné potreby, ktoré jej pomáhali pri vývoji. Ohľadom tvrdení vlhčených utierok, tieto matka nepoužíva, o čom otec predložil fotokópiu internetovej komunikácie s matkou.

4. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne dňa 12.09.2023, kde uviedla, že trvá na tom, aby bol zrušený rozsudok okresného súdu v napadnutej časti a vrátený na opätovné konanie a rozhodnutie. Podľa matky otec neuviedol žiadne podstatné skutočnosti a jeho tvrdenia sú len v rovine úvah, pričom nemajú oporu v realite. Otec pri mesačnom výdavku stravy polemizuje o hmotnosti príkrmov, či je dieťa schopné takéto skonzumovať. Matka uviedla, že dieťa je síce kojené, avšak nejedná sa o kojenie, ktoré by nahrádzalo stravu dieťaťa. Ak by sa otec o dieťa staral na dennej báze, nebolo by mu to zbytočné a nepolemizoval by o gramáži dennej konzumácie maloletého dieťaťa, kedy matka zakupuje dieťaťu 3 príkrmy denne, čo je 3 x 30 dní = 90 príkrmov mesačne. Maloleté dieťa zje na posedenie dve takéto ovocné či zeleninovo-mäsové príkrmy a večernú kašu len jednu. Pri priemernej cene príkrmu 1,60 Eur za 1 ks, cena väčších príkrmov o hmotnosti 250 g 2,50 Eur, sú mesačné výdavky na tieto 144 Eur, čo je odlišná suma ako vo svojom rozhodnutí stanovil súd. Dieťa príkrm konzumuje na desiati a večernú kašu alternatívne na desiati a časť obeda. Raňajky, olovrant a buď časť obeda alebo varená večerná kaša je zabezpečená varenou stravou, mliečnymi výrobkami a čerstvým ovocím a zeleninou. Stanoviť váhu podľa článku, ktorý nevychádza z odborných zdrojov, nenachádza sa v ňom ani otcom tvrdená hmotnosť dennej stravy pre maloleté dieťa, nie je absolútne na mieste. S určitosťou sa ani otec nestavuje podľa odporúčacích tabuliek pre stravovanie dospelého jedinca. Čo sa týka prebaľovacích podložiek otec nepozná potreby dieťaťa. Matka bola detským gynekológom poučená o nutnosti dodržiavať prísnu hygienu na predchádzanie gynekologickým problémom maloletého dieťaťa. V zmysle týchto odporúčaní využíva podložky na vykonávanie telesných potrieb. Dieťa často spáva bez plienky na jednorazových podložkách, s čím sú spojené zvýšené výdavky ako aj zvýšená spotreba jednorazových prebaľovacích podložiek. Okrem tohto sú podložky využívané aj pri prebaľovaní dieťaťa doma alebo mimo domácnosti napr. pri absolvovaní plávania, na výletoch a verejných prebaľovacích miestach, u lekárov atď. Tvrdeniami, že pracie prostriedky, šampón, sprchový gél a podobne, nie sú výdavkami, ktoré dieťa spotrebuje za mesiac, sú mimo reality. Dieťa vo veku cca 12 mesiacov je potrebné cez deň z dôvodu zašpinenia často prezliekať, s čím sú spojené zvýšené výdavky na pracie prostriedky a odstraňovanie škvŕn, keďže škvŕny od jedla – napr. ovocných príkrmov, je veľmi ťažko odstrániť. Nie je možné opomenúť, že na pranie oblečenia maloletého dieťaťa je potrebné používať prostriedky určené pre maloleté deti a matka nemôže použiť prostriedky, ktoré používa na vlastnú

bielizeň. Taktiež výdavky na osobnú hygienu je potrebné takisto zakupovať mesačne, keďže dieťa musí dodržiavať sprísnený hygienický režim a umývať sa po každej veľkej telesnej potrebe, čo otcovi zrejme uniklo. Čo sa týka oblečenia dieťa potrebuje zakupovať každý mesiac nové oblečenie, nielen z dôvodu rastu. Oblečenie dieťaťa podlieha rýchlemu opotrebeniu a ničeniu, či už z dôvodu hygienického ako aj z dôvodu, že pri jedení si dieťa mnohokrát veci zašpiní tak, že už po vypratí to nie je možné použiť. Dieťa vo veku 12 mesiacov je potrebné niekoľkokrát denne prezliecť, musí byť pripravené do rôzneho počasia a teploty. Dieťa t. č. loží po štyroch a pritom oblečenie aj obuv zoderie. Pokiaľ ide o hračky, knihy a zábavy zo strany otca ani členov jeho rodiny, nie sú dieťaťu zakupované žiadne hračky a ani pomôcky na podporu a rozvoj jeho vývinu. Do sumy 250 eur boli zahrnuté nielen hračky, ale aj iné výdavky na maloleté dieťa, ktoré slúžia na rozvíjanie zdravého psychomotorického vývoja dieťaťa. Od konania pojednávania bola dieťaťu zakúpená učiaca sa veža a sedačka. Tvrdenia otca o nepoužívaní vlhčených utierok je vytrhnuté z kontextu. Uvedené matka nepoužíva pre osobnú hygienu maloletého dieťaťa, t. j. na ošetrovanie dieťaťa po vykonaní telesnej potreby. Na všetky ostatné účely matka vlhčené utierky využíva. Otcov predložená komunikácia matky so starou matkou nie je kompletná a otec ju vystríhol tak, aby „sedela“ do ním tvrdenej verzie. Matka preto predložila celú komunikáciu ako ich využíva. Pokiaľ ide o vyjadrenia otca s poukazom na vyjadrenia lekárov k spotrebe plienok, podľa matky spotreba plienok 8 ks nie je neprimeraná vzhľadom k veku maloletej a s poukazom na dodržiavanie prísneho hygienického režimu s čím je spojená väčšia spotreba plienok. Otec ohľadom výdavkov na maloleté dieťa poukazuje na článok, ktorý pochádza nielenže z neodborného zdroja, ale spred 10 rokov a nemôže byť z neho objektívne čerpané. Matka poukazuje aj na to, že dieťa v dôsledku nadštandardných príjmov svojich rodičov (u otca počas celej doby a u matky pred narodením dieťaťa) malo a má vyššiu životnú úroveň. Životnú úroveň dieťaťa pozitívne ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič, v danom prípade otec. Iba pokiaľ je životná úroveň oboch rodičov nízka, je potrebné obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť sa tejto situácii, kedy aj rodičia, resp. rodič ktorý žiada určiť výživné k dieťaťu, je povinný prispôbiť sa potreby dieťaťa tejto skutočnosti. O túto situáciu však nejde v danom prípade. Otec je plne pracovne spôsobilý, dlhodobo zamestnaný, pričom dosahuje príjem cca 5.200 eur mesačne netto, čo možno na území Slovenskej republiky považovať za nadštandardný príjem. Otec neposkytuje maloletému dieťaťu osobnú starostlivosť, s dieťaťom sa stýka iba prostredníctvom elektronickej komunikácie. Otec nevedie spoločnú domácnosť ani neobstaráva činnosti dennej potreby maloletého dieťaťa. Pokiaľ to životná úroveň otca dovoľuje, treba zohľadniť všetky náklady spojené s krytím potrieb dieťaťa tak, aby sa dieťa podieľalo na životnej úrovni povinného rodiča. Otec od narodenia dieťaťa žiadne výdavky na maloleté dieťa nenamietal a nenamietal ani dôvodnosť ich vynaloženia. Matka výdavky na maloleté dieťa kryla z vlastných úspor, pričom v súčasnej dobe matkin príjem pozostáva z rodičovského príspevku a vek dieťaťa jej zatiaľ nedovoľuje venovať sa aj zamestnaniu. Takýto postoj k dieťaťu aj k matke, na ktorú od narodenia otec preniesol celú osobnú starostlivosť, ale aj finančné zabezpečenie dieťaťa, hoc matka nemala žiadny príjem, je neobvyklý, hlavne ak rodičia žili v manželskom zväzku, kedy otec využíval svoj zárobok len na krytie svojich osobných potrieb. Aj keď súd teda priznal zameškané výživné, to bolo priznané len od mája 2023 od podania návrhu, takže znášanie výdavkov od narodenia dieťaťa až do mája 2023 bolo výlučne len na strane matky, ktorá okrem toho poskytovala dieťaťu i celodennú opateru. Časové obdobie od narodenia dieťaťa až do mája 2023 je pokryté len sumou, ktorú spätne otec matke uhradil, t. j. sumou 1.600 Eur za 8 mesiacov, čo absolútne nezodpovedá ani len výške súdom stanoveného výživného. Matka pripojila fotokópiu elektronickej komunikácie.

5. Otec sa vyjadril k vyjadreniu matky prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne dňa 20.09.2023. Uviedol, že sa pridrižava svojej doterajšej argumentácie a poukazuje na obsah svojich doterajších vyjadrení. K vyjadreniu matky uviedol, že pokiaľ matka udáva, že dieťa spáva často bez plienok, teda má zvýšené výdavky na prebaľovacie podložky, napriek tomu však trvá na spotrebe plienok 8 ks. Tieto tvrdenia matky považuje za protirečiacie, nakoľko ak dieťa spí bez plienky, je nereálne, a to vzhľadom na vek maloletej dcéry, že táto spotreba počas dňa, t. j. v priebehu cca 12 hodín je až 8 ks plienok, teda že maloletú prebaľuje každú hodinu. Čo sa týka akútnej vulvitídy otec uviedol, že tento problém vznikol v dôsledku nedostatočnej hygieny a matka sa teda nemá „čím chváliť“, keď je v súčasnej dobe nútená riešiť tento problém. Z obsahu lekárskej správy vyplýva, že v rámci liečby mala matka dodržiavať zásady hygieny 2x denne a používať nechtík lekársky a framykoin. Doplatok za tento liek je asi 1,75 eur a cena nechtíka lekárskeho tiež nestojí na trhu desiatky eur. Výdavky na osobnú hygienu dcéry sa môžu pohybovať maximálne v sume 10 eur za mesiac, keďže žiadne iné prípravky matka nemá na odporúčenie lekárky používať. Pokiaľ ide o oblečenie otec uviedol, že oblečenie dokupoval buď on alebo jeho matka postupne, ako maloletá vyrastala. Dokonca stará matka otca uštrikovala dva svetre. V poslednom období jej zakúpil ortopedické topánky, ktoré dcéra nosí. Matka pritom ešte na

pojednávani dňa 19.06.2023 namietala, že otec kúpil veľké topánky. Otec uviedol, že matkine tvrdenie nie je pravdivé, že by nezakupoval hračky. Len za posledné obdobie bolo z jeho strany, alebo strany jeho rodiny zakúpené rôzne drevené skladačky, puzzle, kocky, o čom predložil doklady. Zároveň uviedol, že množstvo hračiek a kníh má ešte z jeho detstva, čo potvrdzuje komunikácia s jeho matkou zo dňa 19.12.2022. Pokiaľ matka udáva, že otec má príjem 5.200 eur, čo možno na území SR považovať za nadštandardný príjem, je to príjem, ktorý dosahuje v USA, kde je mzda v priemere vo výške cca 4.000 eur mesačne. Otec odkázal na internetovú stránku J.. S pobytom otca sú prirodzene spojené vyššie výdavky, ktoré prvostupňový súd vyhodnotil. Otec teda pripojil bločky týkajúce sa nákupov pre maloleté dieťa.

6. Matka sa vyjadrila k vyjadreniu otca podaním zo dňa 06.11.2023, kde uviedla, že otec uvádza mnohé zavádzajúce skutočnosti, keď spochybňuje množstvo spotrebovaných plienok alebo prebaľovacích podložiek, keďže tieto množstvá sú nutné, čo matka podrobne rozvádzala vo svojich písomných vyjadreniach. Spotreba plienok a podložiek je daná nutnosťou dodržiavania zvýšeného hygienického režimu u maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa má svoje potreby, pričom ešte nie je odplienkované. Otec ani jeho právny zástupca nedisponuje odbornými znalosťami v odbore detská gynekológia, aby mohli tvrdiť, že príčinou akútnej vulvitídy spôsobilo zanedbanie hygieny matkou dieťaťa. Keďže maloleté dieťa navštevuje detské plávanie, pobyty v bazénoch bývajú najčastejšou príčinou týchto zápalov. Matka nemá vedomosť, že by otec dieťaťa zakúpil akékoľvek oblečenie, nakoľko do užívania nebolo poskytnuté. Ak takéto zakúpil, pravdepodobne ostalo v domácnosti otca, čím matku neodbremenil od vynakladania výdavkov na oblečenie dieťaťa. Pokiaľ otec predložil doklady za zakúpenie oblečenia na sumu 185,40 eur, sám potvrdil, že výdavok uvádzaný matkou na hračky, potreby pre rozvoj dieťaťa, nie je neprimeraný. Uvedené bločky však nepreukazujú, že ich zakúpil otec a boli zakúpené pre maloleté dieťa. Na dokladoch z hračkárstva Dráčik, je na každom uvedené iné číslo zákazníka, ktoré sa viaže na vernostnú kartu vydávanú hračkárstvom za účelom uplatnenia zľavy. Každý pokladničný blok pochádza z nákupu 3 rôznych osôb a je viac ako pravdepodobné, že sa nejedná o pokladničné bloky z nákupov otca, ale iných osôb. Od narodenia maloletého dieťaťa až do vystaňovania matky z otcovho bytu vynúteného otcom v apríli 2023, otec zakúpil celkom tri detské knižky v kníhkupectve počas jeho druhej dovolenky k Vianociam, tri malé autička na hranie, drobnú sošku konika odporúčanú deťom od 3 rokov a bublifuk. Od rozvodu manželstva od otca, od jeho rodiny matka nedostala nič. Konverzácia, ktorú predložil otec, je v skutočnosti správou matky, v ktorej oznamuje ostatným účastníkom komunikácie v skupine Rodinka, že dieťaťa doniesla pár kníh z jej detstva, z matkinho starého domu, kde má trvalý pobyt na H. a nie z detstva otca, ako sa snaží navodiť otec. Jediné, čo otec venoval svojmu dieťaťu boli staré veci po ňom a jeho 13 ročnom bratrancovi, ktoré si otec nakoniec i tak vyžiadal naspäť. Otec neuviedol, aké má výdavky životné v súvislosti s pobytom v USA, pričom matka má vedomosť, že poberá množstvo benefitov od zamestnávateľa, ktoré podstatne znižujú jeho životné náklady. Jedná sa napríklad o poskytovanie bývania vrátane energií počas jeho pracovnej cesty v USA, ktorá má pokračovať odhadom ešte jeden rok. Taktiež dostáva odevné na zakúpenie oblečenia a obuvi či príspevky na sťahovanie medzi jednotlivými destináciami v USA.

7. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362 CSP, § 359 CSP, § 7 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 CSP, v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu (§ 65 CMP) a viazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a postupom podľa ust. § 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil rozsudok vo výroku IV. ako aj súvisiaci výrok VIII. okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Nedotknutými zostali výroky I., II., III., V., VI. a VII..

8. V danom prípade bol rozhodnutím okresného súdu zo dňa 19.06.2023 posudzovaný návrh na rozvod manželstva s úpravou rodičovských práv a povinností rodičov na čas po rozvode, pričom toto rozhodnutie sa stalo právoplatným od 04.08.2023 okrem výroku IV. o určení výživovacej povinnosti otca. Matka sa odvolala proti výroku IV., v ktorom bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 1.000 Eur s tým, že bežné výživné vo výške 600,- eur sa má splácať na účet matky a výživné určené na tvorbu úspor vo výške 400,- Eur bolo splatné na osobitný účet maloletej M., ktorej v prospech bola povinná zriadiť matka. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletej bol potrebný súhlas súdu.

9. Z lustrácie odvolací súd zistil, že v období do rozvodu manželstva bolo právoplatne rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/116/2023 – 103 zo dňa 19.06.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/101/2023-224 zo dňa 25.01.2024 rozhodnuté okrem iného aj o vyživovacej povinnosti k maloletej M. v čase od zverenia maloletej do starostlivosti matky. Otcovi bola uložená vyživovacia povinnosť prispievať od 01.05.2023 na výživu maloletej sumou 1.000,- eur mesačne, tak že bežné výživné vo výške 600,- Eur je otec povinný poukazovať matke a suma 400,- eur je určená na tvorbu úspor, ktorú je otec povinný poukazovať na osobitný účet maloletej, ktorý v jej prospech zriadi matka.

10. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia ako aj súdneho spisu ako i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd riadne zistil skutkový stav a na základe vykonaného dokazovania rozhodnutie okresného súdu vo všetkých výrokoch vecne a právne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v súlade s § 387 ods. 1 CSP. Na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia reagujúc na odvolacie námietky matky, odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie právne a skutkovo vyhodnotil výšku vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Odvolací súd musel prihliadnuť aj k tomu, že právoplatne bolo rozhodnuté o výške vyživovacej povinnosti otca na čas do rozvodu s tým, že o vyživovacej povinnosti otca bolo rozhodnuté od 01.05.2023 v celkovej výške 1.000,- eur (ako zistil z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/101/2023 -224). Takto určená vyživovacia povinnosť tak prichádza do úvahy len do právoplatnosti rozsudku o rozvode dňa 04.08.2023. Ako vyplýva zo spisu nedošlo k takej dôležitejšej zmene pomerov účastníkov konania, ktorá by zakladala zmenu určenia vyživovacej povinnosti. Aj v čase určovania tejto povinnosti na čas do rozvodu, matka bola na rodičovskej dovolenke, poberala 472,- eur a vykonávala osobnú starostlivosť o dieťa. Otec vykazoval príjem priemerne 5.000,- eur mesačne a bol na dlhodobej pracovnej ceste v zahraničí. Výdavky dieťaťa boli úvahou prvostupňového súdu ustálené rovnako na 660,- eur mesačne, čo malo vplyv na určenie vyživovacej povinnosti otca. V danom prípade tak odvolací súd mal zato, že súd prvej inštancie správne posúdil a odôvodnil osobné a majetkové pomery otca, matky a dieťaťa, na základe čoho správne určil vyživovacia povinnosť otca dieťaťa. Odvolací súd nevyhodnotil ako dôvodný argument matky, že okresný súd zle posúdil daňový bonus, nakoľko v prípade daňového bonusu na dieťa sa nejedná o štátnu sociálnu dávku. Preto pri jeho posudzovaní treba nato prihliadať tak, že tento nemožno zohľadniť pri určovaní výšky výživného tak, že tento patrí automaticky dieťaťu, ako je to v prípade prídavku na dieťa. Daňový bonus tak predstavuje položku, ktorá sa môže za splnenia zákonných podmienok započítať do čistej mesačnej mzdy príslušného subjektu a zvyšuje tak jej príjem. Ako vyplýva z výplatných pások otca založených v spise, tento je už zahrnutý v jeho príjme a z tohto príjmu aj posudzoval okresný súd výšku vyživovacej povinnosti. Odvolací súd sa stotožnil s tým, ako súd prvej inštancie posúdil výdavky maloletého dieťaťa primerane k potrebám veku maloletého dieťaťa s prihliadnutím na jeho odôvodnené potreby v korelácii s možnosťami a schopnosťami rodičov v súlade s § 62 ods. 2 a § 75 ods. 1 zákona o rodine. Taktiež matkou argumentované výdavky považoval za nadhodnotené prihliadajúc nato, aby výživné odrážalo potreby dieťaťa na zabezpečenie všetkých životných potrieb dieťaťa. V tejto súvislosti okresný súd komplexne posúdil tieto potreby, pričom nie je viazaný tvrdeniami matky, pokiaľ matka argumentovala, že otec tieto výdavky v konaní ani raz nenamietal. Správne súd prvej inštancie prihliadal aj na to, že výdavky maloletého dieťaťa sú čiastočne hradené aj z dávky štátnej sociálnej podpory – prídavku na dieťa v sume 60,- eur, ktoré odpočítal od sumy ustálených výdavkov dieťaťa v sume 660,- eur. Vo výdavkoch uvádzaných matkou už boli započítané aj jednorázové zvýšené potreby a to v oblasti výbavy príp. aj hygieny, ktoré nemajú trvalý charakter (viď napr. odrážadlo, sánky, kúpa pieskoviska, deky, ochrany pred slnkom, paplónov, matrac a dočasných výdavkov s ochorením dieťaťa, ktoré nie je trvalého charakteru). Takéto výdavky možno v prípade potreby hradieť aj zo sporiacej časti výživného za dodržania príslušných procedúr. Zároveň reagujúc na argumenty matky týkajúci sa rovnakej životnej úrovne rodiča a dieťaťa, odvolací súd uvádza, že dieťa má právo na rovnakú životnú úroveň ako rodičia. Táto je však určovaná príjmami oboch rodičov, takže pokiaľ jeden z rodičov svojím príjmom túto úroveň zvyšuje, treba prihliadať aj na to, že druhý z rodičov ju môže výškou svojho príjmu znižovať. V danom prípade určené výživné odzrkadľuje túto zmiešanú životnú úroveň oboch rodičov. Odvolací súd v rámci posúdenia správnosti určeného výživného, poukazuje aj nato, že odzrkadľuje a aj čiastočne prevyšuje odporúčanú sumu vypočítanú podľa metodiky pre výpočet výživného Ministerstva spravodlivosti SR, kedy pre dieťa predškolského veku pokiaľ nemá súrodencov, je odporúčaná výška výživného 18% z čistého príjmu povinnej osoby, čo z otcovho riadne zisteného príjmu – v priemere 5.000 eur, predstavuje sumu 900,- eur. Aj toto poukazuje nato, že výška výživného bola stanovená aj proporcionálne vo vzťahu k možnostiam

a schopnostiam otca pretavených v jeho príjmových pomeroch. Vzhľadom na rizikovosť povolania otca, odvolací súd považoval aj za primerané rozdeliť výživné aj na sporiacu časť 400,- mesačne, aby dieťa malo zabezpečené aj do budúca určitú finančnú čiastku na nepredvídané výdavky alebo ľahší štart do dospelého života. Na základe uvedeného odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdil toto rozhodnutie, keď zároveň potvrdil aj závislý výrok VIII. o trovách konania.

11. O výške trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v nadväznosti na § 2 ods. 1 CMP a rozhodol tak, že podľa § 52 CMP žiadnemu z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

(§ 429 CSP).   Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).